

Wat betekent het voor ons dat onze koning is gekomen?

Vandaag is palm Pasen. We denken dan aan de menigte in Jerusalem die Jezus welkom heette. Ben je ooit geweest bij een grote gebeurtenis, wachten op de komst van iemand? Misschien bij het vliegveld, of in een stadion of concertzaal? Zelf, gaan mijn gedachten uit naar het Valkenburg park, waar half Breda 25 jaar terug een glimp wilde opvangen van onze zo geliefde prinses Maxima in haar limousine. (en de prins was er ook bij, denk ik ;-).)

Mensen welkom heten: daar hou ik heel veel van—vooral in wat kleinere gezelschappen. Mensen op hun gemak stellen in een groep is heel belangrijk voor mij. En als iets heel belangrijk voor je is, noem je dat een 'waarde'. Iedereen heeft bepaalde waarden—nauwkeurig zijn, bv, of gezelligheid scheppen, of samen naar je doel komen. Hier kom ik straks op terug.

Vandaag, op palm Pasen, wil ik je een paar vragen stellen:

1. Onze koning Jezus komt zachtmoedig naar ons toe—eerst als baby in Bethlehem, en op palm Pasen niet in een VIP limousine maar op het vervoer van de armen, een ezel. Wat betekent zijn kwetsbaarheid voor jou?
2. Net als de mensen langs de kant, zijn ook wij uitgenodigd om hem welkom te heten. Wat betekent dat voor je iedere dag?
3. Onze koning is gekomen om altijd bij ons te zijn, om door ons heen zijn liefde en licht te verspreiden. Hoe ga je met hem meebewegen?

We gaan nu de tekst voor vandaag samen lezen. Ik lees uit Lukas 15:

15:3 Jezus vertelde hun toen deze gelijkenis: 'Als iemand van u honderd schapen heeft waarvan er één verloren is geraakt, laat hij dan niet de negenennegentig andere in de woestijn achter om naar het verdwaalde dier op zoek te gaan tot hij het gevonden heeft?5 En als hij het gevonden heeft, legt hij het vol vreugde op zijn schouders6 en gaat hij naar huis. Daar roept hij zijn vrienden en buren bijeen en zegt tegen hen: "Deel in mijn vreugde, want ik heb het schaap gevonden dat verdwaald was." ...

8 En als een vrouw tien drachmen heeft en er één verliest, steekt ze toch de lamp aan, veegt het hele huis schoon en zoekt ze alles af tot ze het muntstuk gevonden heeft?9 En als ze het gevonden heeft, roept ze haar vriendinnen en buren bijeen en zegt: "Deel in mijn vreugde, want ik heb de drachme gevonden die ik kwijt was." ...

11 Vervolgens zei hij: 'Iemand had twee zonen.12 De jongste van hen zei tegen zijn vader: "Vader, geef mij het deel van uw bezit waarop ik recht heb." De vader verdeelde zijn vermogen onder hen.13 Na enkele dagen verzilverde de jongste zoon zijn bezit en reisde af naar een ver land, waar hij een losbandig leven leidde en zijn vermogen verkwistte....17 Toen kwam hij tot zichzelf en dacht: De dagloners van mijn vader hebben eten in overvloed, en ik

kom hier om van de honger.¹⁸Ik zal naar mijn vader gaan en tegen hem zeggen: “Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u,¹⁹ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden; behandel mij als een van uw dagloners.”²⁰Hij vertrok meteen en ging op weg naar zijn vader. Zijn vader zag hem in de verte al aankomen. Hij kreeg medelijden en rende op zijn zoon af, viel hem om de hals en kustte hem.²¹“Vader,” zei zijn zoon tegen hem, “ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u, ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden.”²²Maar de vader zei tegen zijn knechten: “Haal vlug het mooiste gewaad en trek het hem aan, doe hem een ring aan zijn vinger en geef hem sandalen.²³Breng het gemeste kalf en slacht het. Laten we eten en feestvieren,²⁴want deze zoon van mij was dood en is weer tot leven gekomen, hij was verloren en is teruggevonden.” En ze begonnen feest te vieren.

Helaas is er vandaag niet voldoende tijd om heel diep in deze tekst te duiken. Waar ik graag onze aandacht op wil vestigen is de ‘big picture’.

Zullen we proberen een ‘grote lijn’ schetsen van deze drie-in-een verhaal? Hiermee zouden we kunnen beginnen— een voorstel :

Er is een held die met succes op zoek gaat naar iets belangrijks wat verloren is.

Laat ik jullie een verhaal vertellen. Zoals velen van jullie, heb ik ook een drukke week achter de rug. In mijn agenda stonden twee avondvergaderingen – en wie mij kent weet dat ik daar niet van houd. Daar kwam ik andere mensen tegen, die ook moe waren, en zoekend naar manieren om eigenlijk minder te hoeven doen. Herkenbaar?

In een van de vergaderingen maken we voorbereidingen voor een expositie voor amateur kunstenaars in juni. Een van de leden—ik zal haar ‘supervrouw’ noemen, had het zo druk dat toen ze (ietsjes laat) binnen kwam en ging zitten, zuchtte dat ze ‘geen enkele ding meer wilde doen’. Voor mij was dat best wel spannend, want ‘supervrouw’ is eigenlijk het meest ervaren van alle vrijwilligers in de groep. Maar goed, de avond ging wel, beslissingen werden genomen enz.

Tegen het eind van de avond stelde iemand voor dat we een leuke rondje zouden moeten doen om ons allemaal voor te stellen aan de nieuwste lid van de groep. ‘o hemel,’ dacht ik. En vervolgens mijn schietgebed, ‘ik hoop dat iedereen zichzelf heel beknopt voorstelt’... en soms mogen we eigenlijk dankbaar zijn dat God niet alle gebeden antwoord met een ‘ja’.

De vrouw die er voor het eerst bij was, begon te delen over wat ze allemaal deed. Daarna zei ze-- wat verlegen: ‘ik hoop dat in de toekomst deze groep misschien ook open zou staan om gehandicapt kunstenaars te verwelkomen.’ Haar zus is gehandicapt en houdt van het maken van kunst.

Dat veranderde alles.

Het volgende groepslid vertelde vervolgens dat ze ‘nooit deelt’ dat zij een zwaar gehandicapt dochter gehad heeft, die nu overleden is. Daarom vond ze het heel tof om ook gehandicapte kunstenaars te verwelkomen. Om het kringetje heen, meer mensen deelde

hun ervaringen met kunst. Toen ‘supervrouw’ aan de beurt was, deelde ze dat ook zij een dochter heeft gehad die gehandicapt was, en ook overleden was. Met tranen in haar ogen vertelde ze dat ze nu echt zin in het werk had, want ze wilde deze kunstroute graag inclusief maken voor gehandicapten.

Wat gebeurde er tijdens deze bijeenkomst? We hadden een bepaald doel voor ogen gehad—amateurkunst promoten—en iedereen stond daar achter. Maar tijdens de bijeenkomst ontdekten we dat we belangrijkere waarden deelden.

Vorige week heeft Hans gezegd dat het leven niet altijd loopt als wij het zouden willen. En dat het ontzettend goede nieuws is dat God altijd met ons meewandelt. Hij kan onze pijn en verlies vertroosten, en omzetten.

Zo is mijn verlangen om mensen welkom te heten niet ‘uit de lucht’ gevallen. Nee, het is ontstaan uit een periode waarin ik gepest werd door een groepje meiden op de basisschool. In de loop der jaren heeft God mij geholpen om deze ervaring om te zetten. Als ik mij ongemakkelijk voel in een groep, probeer ik met Gods hulp, mij in te zetten om mensen welkom te heten. Het is nu voor mij een diepgeworteld waarde. De goede herder heeft mij gevonden in mijn pijn van afwijzing en die pijn omgezet in iets moois.

hierbij Ik wil graag ‘iets moois’ toevoegen bij het schetsje die we aan het maken waren van het verhaal van Jesus:

Er is een held die met succes op zoek gaat naar iets belangrijks wat verloren is.

Er is reden voor gejuich als God verlies omtovert in iets moois voor de mensen die hij lief heeft. Dus, laten we toevoegen:

—en daarna viert hij feest met ons.

Maar er is nog iets dat mij opviel in de mooie 3-in-1 tekst vandaag. Wat is verlies, eigenlijk? Het is heel menselijk. Hoe ervaren we dat? Afhankelijk van wat je verliest kun je onder andere schaamte voelen of boosheid, verdriet of pijn. De twee vrouwen in mijn kunst vergadering dragen nog steeds het verdriet van hun verlies. In deze verhalen van Lukas 15 laat Jezus zien dat God zich kwetsbaar opstelt als diegene die op zoek gaat naar wat heel kostbaar is voor Hem. Met ‘zijn compassie’ erbij gevoegd, komen bij deze schetsje uit:

Er is een held die met succes op zoek gaat naar iets belangrijks wat verloren is

—en daarna viert hij feest met ons.

Onze held is vol compassie voor ons, die hij liefheeft

De woorden van Jezus die we vandaag lezen laten ons zien dat God bekend is met ons gevoel van verlies. Compassie. Meeleven. Deze verhalen laten zien dat God alle momenten kan gebruiken om ons te vinden in onze verloren-zijn:

— Het angstige en verwarde schaapje is niet buiten de bereik van de goede herder.

— De verloren munt is nog steeds in Zijn huis.

— De zoon mag de wereld ontdekken, zijn vleugels uitslaan en ook fouten maken. Hij zal altijd veilig terug kunnen komen in de verwelkomende armen van de Vader.

>>En er zal een feest zijn. Waarom een feest? Wij mensen zijn voor God waardevol. Vandaag vieren we palm Pasen: onze koning is gekomen. Hij komt ons te redden, en samen we roepen het uit: Hosana

De *daadkrachtige herder*, de *onvermoeibare vrouw*, de *liefdevolle vader* die op de uitkijk is voor zijn kinderen. Wat een feest dat door zijn heilige geest onze koning is gekomen om altijd samen met ons te wandelen door de bergen en dalen van het leven.

Ik had in het begin drie vragen genoemd. Ik zal ze hier kort herhalen, met een paar mogelijke antwoorden van vandaag. Ik nodig jullie uit om ze evt. thuis, of in je huisgroep, wat verder uit te werken.

1. Onze koning Jezus komt zachtmoedig naar ons toe—eerst als baby in Bethlehem, en op palm Pasen niet in een VIP limousine maar op het vervoer van de armen, een ezel.

== Wat betekent zijn kwetsbaarheid voor jou?

>Hij begrijpt mij volledig, we zijn veilig bij God

2. Net als de mensen langs de kant zijn ook wij uitgenodigd om hem welkom te heten.

== Wat betekent dat voor je iedere dag?

>Als ik groei in relatie met God, ga ik hem meer waarderen en liefhebben. Ik kan hem 'binnenlaten' zowel in momenten van blij zijn als momenten van verloren voelen.

3. Onze koning is gekomen om bij ons altijd te zijn, om met ons samen in leven te wandelen, om door ons heen zijn liefde en licht te verspreiden.

== Hoe ervaar je dat je met hem meebeweegt?

>Ik ervaar, bv, dat hij belangrijke waarden in mij en in anderen ontwikkelt. Ik kan vragen aan God om door te gaan het verder laten groeien van deze 'vruchten.' Ik kan bewust worden van de mooie waarden die God geeft ook aan anderen, en verbinding zoeken. Dat is leven in overvloed! Dat we samen optrekken en steeds meer elkaar vinden, elkaar waarderen en liefhebben. In zulke heilige momenten beseffen we dat God in ons midden is. Met vrienden of in je huisgroep zou je een begin kunnen maken om te ontdekken welke waarden God in ieders hart geplaatst heeft, als cadeaus voor elkaar en de wereld.